

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΙ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Η θεωρία του δόκτηρος Τζάφερσον. Τι υποστηρίζει έπιστήμων; Η ιστορία τελών εκπαίδυμαν Μπίλλου Σίγκενς. Ένας διαγωνισμός για την πρόστιμη συζήτηση. Χιλιάδες επιστολές και φωτεινότητα. Η ανθρωπότητα της Σίγκενς. Ήώς γίνεται σήμερα εύτυχομένοι είτε γκριετινοί είτε μπλετινοί;

ΟΙΟΣ θά μπορούσε ποτέ νά φαντασθή, δτι τό χρώμα τοῦ προσώπου κ' ή έκφραση τοῦ προδίδοντος τό χαρακτήρα τοῦ ανθρώπου και τά αισθήματά του; Κι' ώστε από όποιαν ζήτησε δόκτωρ Χάρρο Τζάφερσον, διασημότας πνευματιστής και ψυχολόγος της Νέας Υόρκης; Ο δόκτωρ Τζάφερσον δημιούργησε τη σημερινή δημοτικότητά του στο άκροβού ηπειροδίδιο;

Ο έκαπομπιούχος Μπίλλου Σίγκενς, δοτέρης από μιά περιπετειώδη ζωή, αποφέρει τέλος νά θάλλη μασλό και νά παντρευθῇ. Είχε ωραίη της εθιμίες συντροφίες, τίς εδύκολες περιπτειες και τούς έξιφρενισμούς του. Έπειδή θύμος δέν ήθελε νά απογοητεύθη από τό γάμο του, σκέψητε δτι έπρεπε νά διαλέξει μέν προσοχή τή σύντροφη της ζωῆς του. Δέν τον ένδυνεφέρει άντην πτωχήν, μά δην πάλι καλ μά ώμορφα που θά της δημιουργούσε ένα επιτελέσθιο θουμαστῶν και θά την έκαπε επικίνδυνη για την δέσιοπρέπειά του... Μιά τέτοια γυναίκα ώστοσο, δέν θρίκεται και πολύ εβοκλα, γιατί ο δόκτωρ Σίγκενς δημιούργησε σ' δλες της έφημερες τήν άκρου θρησκεία: «Ζητῶ σύζυγο, νέα, ώμορφη, που νά μην είνε σύζυγο κοκκέτα, έπειτα φιλόδοξη. Αδιαφόρη για την κοινωνική θέση της. Μοδ άρκε νά είνε πιστή στά συζυγική καθηκόντα της. Γράψατε: Μ. Z. 28η Λεωφόρος, δρ. 40.»

Μ' αύτή τήν δηγγέλλα δί Σίγκενς νόμιμε δτι θίνεται τό πρόβλημα που τόν διαπαχούσε. Φαντασθήτε θύμος τήν άπελποσία του, δταν από τήν άλλη μέρα δράση νά λαμβάνη δλόκηρους σάκους γραμμάτων. «Όλα τά κορίτσια της Νέας Υόρκης προθυμοποιήσαν νά τον γράψουν και νά τον στείλουν τήν φωτογραφία τους. Καμιά μαγνακά, καθώς ξέρεται, δέν παραδέχεται δτι είνε δησημητής, δτι είνε φιλόδοξης κι' δτι μπορεί νά μπατήση τό σύντηγο της. «Ολ' αύτά φανέρωνται μόνο τους, δταν δράση δέν ένας νά γνωρίζει καλύτερα τόν δλλον. Έτοι δί Σίγκενς δέν δργησε νά καταλάθη δτι ή Νέα Υόρκη είγε μόνο ώμορφες κι' ένδαρτες γυναίκες. Όργανως λοιπούς μά ειδική ίδιαρεσία για τά δινογμάτων και τήν ταξινόμηση τών φωτογραφιών κι' έπι έξη μήνες περνούσε τήν ώρα του διαθέσαντας τίς δημοποίησης τών Αμερικανίδων. «Ησαν θέλες τρυφερές, γειμάτες δηλτήτες και τόν συγκινητινόσαν έξαιρετικά. Ή ίδεις λοιπούς τόν γάμου του κοντένει νά το γίνει έσφαλτης! Δέν ξέρει ποιά δτι δλες νά δηλαλέξη για γυναίκα του. Μέσα θύμος ο' δόλο αύτό τόν τεράστιο δγκο τών γραμμάτων, μακάλυπε και μά κάρτα. Περιέργες τήν πήρε στήν χέρια του και διάθεσε τά έξης «Δρ Χάρρο Τζάφερσον» κι' δπό κάπως τίς δ-

της θέσης λέξεις: «Έλλειπτε γάλικε στο Κεφάλαιο της ιστορίας μας και τήν θέση του στον οποίον δημιούργησε τήν ιδέαν της τόσα σίνγιγιατική πρόσκληση, πήγε άμεσως στό σπίτι τού δόκτωρος Τζάφερσον. Είγε ένα προσιδόμα, δτι θά δειλείσται τά θάσσαντα του. Κι' όληθεισα μόλις τόν είδε δημοτικήτη, τού είπε μόνι με καλώδυνον...»

«Είσαστε ένας δημιουργός που παρασύρεται δπό τά πάθη σας. Κατό θάσος τών αγαπητών τήν ήσυχας σας και τή ζωή του σπιτιού. Ποτε δέν κάνετε δνειράς κι' είσαστε τολμηρός» δτι δλες τίς έποθεσίες σας. Ποτε δέν δίνετε μεγάλη σημασία στήν γυναίκα. Δέν τών συγχωρήτε δθύμος νά παλαιώσει μαζί σας και νά σάς κρούδυνον...»

«Ο Σίγκενς έμεινε μ' δνοικτό στόμα δπό τήν καταπληκτή του. Ποιό τά ξέρετε αύτά δλα; Ποιός σάς τά είπε; τόν ράτησε δηνούσος.

«Τό πρόσωπο σας! τού δημόπτης δόκτωρ. Κάθε δημιουργός στή φυσιογνωμία του έχει δημοτικών μέν τά αισθήματά του. Τό πρόσωπο είν' διαβρέφτης τής ψυχής. Δέν δρκει δθύμος νά έγουν ένας δημιουργός πρόσωπο γιατί νά είναιστε ελλικρινείς άγαθοι, τίμοι. Πρέπει νά έχουμε και τά σχετικά διακριτικά γνωρίσματα. Τό ίδιο συμβαίνει και μέ τίς γυναίκες. Πίσω δπό τήν καλλωρί τού προσώπου τους κρύβεται πολλές φορές μιά σαστανή ψυχή γεύσητο κακείς.

«Λοιπού; έκανε δί Σίγκενς. Μέ καλέστε για νά μοι πήγε τήν τόχη μου;

«Κάθε δλα, μά δθήθα νά σάς θοηθίσα νά θρήτε μιά άσυγο πού νά σάς ταριάσση.

«Ο Σίγκενς έθγαλ; Ένα στεναγμό κι' ένθισφέρθηκε νά άκοβη-

τίς συμβουλές τού δόκτωρος πού θά τόν γλύτωναν δπ' αύτό τόν έφιδητη. Έκείνος τόν ράτησε μ' απάθεια:

—Πόσα γράμματα λάθες;

—Μοι έγραψαν δέκα γιλιάδες κορίτσια, πεντακόσιες διαζευγμένες, τριακόσιες χήρες καλ..

—Για διομή τού Θεού! φωνάξε τρομοκρατημένος δόκτωρ. Κι' είχατε τήν υπομονή νά διαβάσετε δλ' αυτά τά γράμματα; Έγω θά σάς προτείνω κάπι πολύτερο. Διαλέξτε δέκα δημόρφα κορίτσια και προσκαλέστε τά σε μιά γιορτή στό μέγαρο μας καλ' τ' άλλα είνε δική μου δουλειά.

Ο έκαπομπιούχος τόν εύχαριστος κι' έπεισε νά έκτελεση τή συμβούλη του. Έδεσε μιά μεγαλοπρεπή δεζίωσι, κάλεσε τίς σπουδήριες γυναίκες του και τής σύνοτηση στόν κοινηγότητη. Τό δόκτωρος Τζάφερσον έμεινε μαζί τους λίγη ώρα κι' έπειτα είπε στό Σίγκενς:

—Η γυναίκα πού τά ταριάζει στό χαρακτήρα σας, είνε δη μίς γιτόλι Σάσουθ. Ελ' δικράνως τό δντίλετο από σάς; Είνε δειλή, δημιουργός, κι' ζέρει νά είνε τρηφερή με τό άσυγο της. Αύτο διότι πάθεια καθαρός στή φυσιογνωμία της.

Ο Σίγκενς έρριξε μιά ματιά στή Ητόλι Σάσουθ, τήν θρήνης πού διαγγέλλει τό διάστημα τους.

Μετό λίγες μέρες, δλες δη Ήνομένες Πολιτείες ήζεραν ότι δί Σίγκενς δηλούμενος τού δόκτωρος Τζάφερσον κι' δτι δέν θυγήκε ζημιώμενός. Τώρα ζούσε άρμονικά με τή γυναίκα του, δη δοπιά πού δη ήταν πιστή κι' άφωσιαρένη. Έτοι τόνομο τό Χάρρο Τζάφερσον έγινε πολύγνωστο κι' δλοια κατέτευγαν δτόντον για τά νότιας έρη τήν κατάλληλη άσυγο πού πατέριαζε στό χαρακτήρα τους. Ο Αμερικανός δόκτωρ φυσικά γίνεται κι' αύτος με τή σειρά του έκαπομπιούχος δημόπτης Ι-ποκτήτη μέγαρο μετά την έπισημη στή φυσιογνωμία της.

Την προσότερη ταρισμένη διδρόγυντα στή Νέα Υόρκη στή δημοτική συμβούλων τους. Μιά μέρα λοιπόν έπεισθητικά τό δόκτωρος Χάρρο Τζάφερσον κατ τό παρακλήσα νά μοι ποποκαλέστε τή μεταρρύθμιση τήν άσυγο πού δηδούδο, με τή δοπιά είνε εύτυχημενος τούς δημόρφων ζητήσαν δημόπτης παραγέμιοι τίς δηλδόνες, στήν άρη διστάσε, φοβούμενος μήποις παραγέμιοι τίς δηλδόνες, του με.. φευτές και τής κάνων άγνωριστες.

—Πατέρετε νά γράψετε δτι θέλετε για τά ιδέας μάσα, για τά σπάρτο. Η έπισημη δθύμος χρειάζεται πελέτη κι' άκρεισια. Η λέξης πρεπει νά είνε μετρημένες κατ σταν γράψετε ένα έπισημονικό άρρον δημόπευγετε νά κάνετε φιλολογίας. Κατ τώρα, δηθού σας μιά έδωσα μιά τόσο γρήμιη συμβούλη, δκούστε τό μωσικό μου!

—Γνωρίζετε θέλωσα δτι τό χρήμα της έπισημης πού προσώπου και τό χρήμα της έπισημης πού προσώπου και τήν θρήνης της δημοτικής συμβούλων τους. Μιά μέρα λοιπόν έπεισθητικά τό δόκτωρος Χάρρο Τζάφερσον κατ τό παρακλήσα νά μοι ποποκαλέστε τή μεταρρύθμιση τήν άσυγο πού δηδούδο, με τή δοπιά είνε εύτυχημενος τούς δημόρφων ζητήσαν δημόπτης μας, στήν Εκφραστή του και τή δημόπτης δημόρφων μας, πού δηδούδος μας, στήν πρότη κατηγορία είνε τά δημοτικά πάθη, δηπως παραδείγματος χάριν, δθύμος, τά δημοτικά χρωματίζουν τό πρόσωπο μας μ'. Ένα κόκκινο πρόσωπο δη μάθη χρώματα. Στή δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνονται τά πάθη πού δηδούδονται, δηπως ή έπισημα, δ έρωτη, ή ντροπή κατ τά δημοτικά ψάθουν μ'. Ένα λαμπερό κόκκινο χρώμα τό πρόσωπο μή μ' ένα τριανταφυλλί καλ χρώμα. Κατ τέλος στήν τρίτη κατηγορία είνε τά καταδηλωτικά πάθη, δηπως ή μελαγχολία, δ θύμος κι' ή συγκινήσεις από λόπη. Αύτη είνε δη θάσης τής θεωρίας μας. Κι' έπειτα από πολλά παραδείγματα κατώρθωσα νά θύλω τά δηλούμενα συμπαράσματα. Οι δημόρφωποι πού έχουν ροβαλό πρόσωπο με μεγάλη λαυρεπά μάτια μαδρά καστανά δη μπλε γκρι κ' έχουν μαδλιά μαδρά δημόρφωποι, διακρίνονται για τήν.. μαχτικότητά τους στήν έρωτα, είνε αισθηματικό, τολμηρό και φτάνουν πάντα στή σκοπό τους. Εκείνοι πάλι πού έχουν τό διοι χρώμα και στήν έπισημηδικό και στή πρόσωπο, δλάλα έχουν μαδλιά είνε, κατά γενικό κανόνα, έξαιρετικά περιπτώσεις. Φλογεροί, δλάλα φοβητούριδες κι' έχουν διαθέλεμένη πείσμα. Οι δημόρφωποι πού είνε δημόπτηδικα κλασικοί, έχουν δηλαδήσθηκε μετά τήν καλλιτεγνία. Εκείνοι πάλι πού έχουν μαλά καλίστικα πρόσωπα.

(Η συνέχεια είε τήν σελίδα 223)

ΤΟ ΙΣΤΙΝΤΟΥΤΟ ΚΑΛΛΩΝΗΣ ΤΩΝ ΣΚΥΛΛΩΝ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 209)

τών σπύλων ήταν από χρονιαστόν μάρμαρο! Είστε πάφα γινόταν γαλαζιός κύβος! Οι σπύλαιοι είχαν έξαγωγισθή και γαύγιαν, έναν ένα σελίδης μήνθρων προσωπίδων νά τονιάζει την άστρητον. Λειτά, άκριθος ούτε από την αθύουσα ήταν τό στεγνοτήτιμο! Τά σπύλαια, τολμηρέα σε μη μαυροψάκια, στέγνωνταν μέσα ελεύθερα, ηλεκτροσας μηχάνημα. "Επιτά έπαντες θέματα" ήταν τό πολεμός της κουρέδων. Έστει, μα την άλιθεα, ηδά καταπληκτικά πράγματα. Ήδησαν πάντα σε λάμψη τους, έναν οι κουρέδες των κόρων προσπερτά με τό φυλλίδιο τά μαλλιά... Ποτέ πέρα ήταναν άντωναστόν σ' ένα μαρφοσκακιάν σπύλαιο κι' έναν θαυμάσιο λιευστόλιο περίμπον.

"Όστισα σπύλαια βλέπετε νά κάθινται φρόντιμα, αιτία είνε οι τακτικοί πελάτες μας κι' έχουν πεια συνθήσει και δέν φοβούνται, μη εξηγηστούν. Ήδησαν έπεισταν. "Υπάρχουν σπύλαια πού ίδην κάνουν την τοναλέτα τους, μετρούν ν' αρμοστήσουν!..

"Δρόμοι πεια νά συνθίσει και στα πόδια καταπληκτικά πράγματα. Γέ απόντο ήδη μού έχανε έντιμων τό μεγαλύτερος νοσοκομείο, ούτε διάλυμας τών αλογητών έγχειρημάτων. "Εργάσια ώστας από τό ινστιτούτο της μαρτινές Μαρτιν ζαλιμούν απ' άσα έχουν δῆ μάτια μοι. Στό δρόμο μανιτάρια ήνων κουβελασμένο άνθρωπο, ο δάκος μού δέρηται ελεημονή. Καί τότε μόνο συνήλθε μέσα την καταπληξία μου κι' έννοισα ότι από τό ινστιτούτο τής μίστες Μαρών δέν ήταν τίσιτον! Άλλα από μάρτιολα, μιά νέα τρόλλειον τον 'Αιματικανίδην'!... ΕΜΙΑ ΝΤΑΥΤΟΝ

ΑΝΤΙΖΗΛΟΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 175)

Μού είπε, πώς έλγε περάσοι τή νύχτα της θάπην καί θρηνῶντας... Μ' είδε κι' έμεινα διφανισμένη, μετά τά δικά μου ήδακαν κι' από τόν δικό μου πόνο... Και μέ κόπτεσμε με θαυμού, μέ άνεκθρηση

Φραστή συμπάθεια μαζί κι' διπορία:

"Έσας λοιπόν, τί σάς ουμάσιε; με σώτησε τροφέρα.

Συγκινήθηκα κι' άρχισα νά κλαίω έλευθερα... Ανυπόκριτα... "Ανοιξε, τήν άγκαλιά της... "Ανοιξε, τήν άγκαλιά μου... Κι' άγκαλιστήκαμε...

Και κλαγάγαμε μαζύ...

—Γιατί πάντα συγκινείστε, δταν σάς μιλώ για τό Ραιμύνδο; μού είπε σε μά στηγή, λοξοκυτώντας με υποπτά. Τά θάσανά μου, θάσανα υπανδρής γυναίκας, δεν είνε δυνατόν ν' ανταποκριθείστε στή ζήν σας, ζωή δεσποινίδος άκρωμή!... Τί συμβαίνει, λοιπόν;

Την κύπταξε θαυμεία...

Και μ' έννοιωσε διμέσας, με τή γυναικεία διαισθήσεις και μέ τή μαντική δύναμι μάς καρδιάς πού άγαπαί και πανέει... —Μήτρας... δ.. Ραιμύνδος... φιθύρισε πάλι ή Αδριανή.

"Ένας λυγμός με συγκλόνισε...

Και τότε... μ' έσφιξε δυνατώτερα της και τήν ξόφεια κι' έγω και μείνανε άγκαλισαμένες τρυφέρα...

"Ο πόνος μας φαινόταν μελακώτερος τώρα. Πιστή γλυκός... Νοιώθαμε λιγότερη μοναδιά στή δυστυχισμένη ζωή μας...

Κι' άναμεσά μας πλανιόταν ή πυκνή μά ποθητή άναμνησις Εκείνου, δι όποιος υπήρχε δι μοναδικός μας Έρως...

"Έδω τελείωνταν τό φύλλα τού ήμερολογίου.

ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΟΥ ΑΝΩΡΩΠΟΥ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 217)

χρυσού σταρόργανο πρόσωπο και μάτια μαδίσας ή καστανά είνε συνήθως αύταργικοι. Ζηληρήδες και καγύποποι. Οι μελαγχρονοί δάκρες πού έγουν μαδίσα μάτια, είνε πιστοί και τρυφεροί σύλλυγοι και γενναῖοι. Έκείνοι διώνας από απότομο πού έγουν καταρά μαδλιά, είνε διποτοί κι' έγουν μάλισταν έκαστανήτη δύναμι μά προσελκύοντας τίς γυναίκες και κατόπιν νά τις έγκαταλείπουν. Οι ίδιοι κανόνες ισχύουν και γιά τέ γυναίκες. Μέ τη διαφοράς της σε απότελε τ' άδυντας σπιείσα τού γαρακτήσους τους δύνανταν και τόσο κολά, γιατί τό μακιγιέλ και τό γούνιν τών πελμάδων της μόδας κούρουν τήν άλινην άνωφριά τους. "Ένας έλλησηκένος δημος παραπρήτης, μπορεί ν' άνακαλύψει τήν πράγματικη προσωπικότητά τους. Και τούρα γιά νά κλείσει τή συνέντευξη μόνη πας πά στη τό ματικό τήν έπιπτυγχαίας ένος γυνάου είνε νό θρούθων δύο τελείων διαφορετικοί γαρακτήσεις οι δύοιναν νά ταυράζουν μόνο σ' δέσμωσης της πρόσωπα της πράγματα. "Ενα τέτοιο έντυνται θά μπορέστη πάντα νά ζήση εύτυχισμένο. "Οσο γιά τά διαλέγοντας άλιγνα διπλωματίνας κανοκτήνεις, ανάτα είναι μέλλον πούλωνται από τήν έξαστηκή διωδίτης ποταπά τού γαρακτήσεις τού διάδοχος και τήν γυναίκας. "Άλλωστε κι' απότο είναι σύμωνο μά τό φυσικό νόσο δη, ένν ουσιαί της ισ. Κι' διάδοχος Χάρορο Τζάπεσονον, μ' απότε τά λόγιαν πικάρωμηκε δη τή θέση του. Η συνέντευξη υπού είγεται τελείωσην. "Έσυγχα από τό σπίτι τού διάδοχου μακρινότης μά τήν καρδιά δάκρυνσην κι' ή ποταπά δουλειές μου μάλιστας θνήσκει στό δύσιο μίαν νά κυτταστούσαν σ' έναν καθόδηπτο. Ησύχασα. Είγα τό γούνια τού πόδι καλοί, τού πόστομ και τού πόδι... εύγενικοδ μαθώπου και γι' απότο πιστεψα πιφλά στή θεωρία τού πασίγνωστου δόκτορος.

POUDRE DE RIZ LUCIE PARIS

Θέλετε τήν ύγειαν και δροσιάν τού προσώπου σας;

Θέλετε τήν χάριν και τήν εύμορφιαν;

Θέλετε νά προσελκύετε τόν γενικό θευμασμόν;

Αρδτά είνε κατορθωτά μόνον σταν μεταχειρίζεσθε τήν πραγματευήν Γαλλικήν πούδραν έξ, άνθεων δρόζης

LUCIE

Πωλείται είς τά μεγαλείτερα Καταστήματα καί Αρωματοπωλεία.

Τιμάται κυπίν πεγγάδων δραχ. 48,
» μικρόν » 28.

Γενικός άντιπροσωπος διά τήν 'Ελλάδα:

MIX. A. ΒΙΔΑΛΗΣ

'Αριθ. τηλεφόνου 25-731

* * 40-606

Αθήναι Σ ταύτιον 28

Πειραιώς Ταμασθού 3

ΑΡΩΜΑ ΚΑΙ ΛΟΣΙΟΝ NUIT D' ATHÈNES

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

ΜΥΡΟΠΔΑΙΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Κορνάρου 4

Έμ. Μπενάκη 8

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Βόλος

Θεσσαλονίκη

Πάτρα

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!!

Tο Ινδικόν Ελαϊον ΤΡΙΧΟ-ΦΟΙΝΙΞ, έγκεκριμένον παρά τού Τουρύγετού 'Υγιεινής, είνε τό μόνον άσθλαβές φυτικόν παρασκεδασμού, δινεύ οδιεμάτες θαρής και χημικής ούσης ι. α. και τό δηποτόν μεταβάλλει φυσιολογικούς τάς λευκανθείσας τρίχας είς τό προηγούμενον χρήματα αύτών, έχανθην, μελλαν ή κατανόν, δίδει μένας ζωήν είς αύτάς δώς και στηλπνητήτα.

Τό δέναντον Ινδικόν Ελαϊον, λόγω τών φυτικών οδιεμάτων δημάσσει τελείωσην, και τάς λοιπές παθήσεις τού τριχοφύτων.

Πωλήσεις και πληροφορία παρά τόν Γενικών Αντιπροσώπων:
4. Φωτιάδης και Ο. Γ. Βενιόγλου έν. Αθήναις άδος Πειραιών 2β.
5. Πειραιώς Μακράς Στούδ. 42 και έν. Θεσσαλονίκη Βίκτωρος ζύγκω 1.

Έπιστης και παρά τών Ιατρών κ. Α. Χαλαρίδη, 'Ανακρέοντος 73, Καλλιθέα.